

L'HORA NOVA

Problemes econòmico-socials

IV i ÚLTIM

Si per les indústries de productes manufacturats he traçat, per mitjà dels meus modestos coneixements, un pla a seguir, salvant les característiques particulars, en cada una de les altres, es pot fer de manera semblant. Posem per exemple el Ram de Construcció. Una indústria de les més preponderants i que el seu treball consisteix generalment a treballar a compte dels jornals i material que s'empra.

Hem de considerar dintre la indústria de la Construcció, totes les diverses seccions que intervenen de manera directa en la formació d'un edifici i el seu adornament: paletes, manyans, fusters, llauners, electricistes, pintors, guixaires i alguna altra de menor importància. Totes aquestes seccions que fins avui funcionaven de manera totalment independent, a causa del règim burgès, en un pla de socialització és imprescindible que mantinguin una estreta relació i que formin un sol cos homogeni, sense perdre, està clar, llur independència professional.

Cada una d'aquestes seccions procurarà seguir el mateix camí traçat per a les altres indústries, o sigui primerament un control absolut i bones estadístiques; seguidament, la formació d'un Comitè de Secció, compost per companys de capacitat i solvència reconeguda i disposats a complir llur missió. Aquests seran els encarregats de portar la direcció i administració de la respectiva secció.

Formats aquests Comitès i posat en marxa l'engranatge social de les seccions, es passa a la formació d'un Consell General de la Construcció, compost per delegats directes de cada secció, elegits en assemblea de les mateixes. Sobre aquest Consell recaurà tot el pes de la indústria i, per tant, portarà l'administració general de la mateixa, i a aquest efecte les seccions li donaran els informes més pertinents.

La màxima igualtat en els drets i deures de tots els components de l'empresa i el fidel compliment dels acords presos

(Passa a la pàg. 2)

Comentaris a una conferència

En compliment de la tanda de conferències de divulgació social, que, amb encert ha organitzat l'Associació Obrera C. N. T. d'aquesta localitat, va ocupar, fa pocs dies, la tribuna pública l'ex conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya i prestigiós militant de la C. N. T. Joan P. Fàbregas. Encara que la rescenció de l'esmentada conferència va ésser publicada en aquestes mateixes pàgines, creiem que ens serà permès fer un lleuger comentari sobre tres punts que conceptuem els més importants de la dissertació de referència. Aquests tres punts són: Compliment del decret de Collectivitzacions, Comandament únic del govern legítim, i Responsabilitat de la nostra conducta.

En parlar del decret de collectivitzacions, qual decret fou promulgat pel mateix conferenciant, va dir que calia complir-lo estrictament, perquè aquest decret posa precisament els fonaments de la nova estructuració econòmica. Cal, va dir, començar la casa pels fonaments i tots aquells, la majoria arrivistes, que volen imposar llur criteri personal i comencen la casa pel cinquè pis, fan obra antirevolucionària. La misèria i la fam de Rússia en els anys del 18 al 22, van ésser ocasionades per la immediata destrucció de la petita economia, i encara tingueu en compte que no es va permetre cap apropiació, cap requisita ni cap confiscació, que no fos degudament pagat llur import pel comitè respectiu. Així ho llegim en els decrets del Comissariat d'Economia de data 12 de juny i 14 d'agost de 1918. Davant d'aquesta experiència no hem de voler cometre cap precipitació que pugui malmetre l'esforç constructiu dels nostres dirigents.

L'altre punt a comentar és el que fa referència al comandament únic, tant al front com a la reraguarda. Es comprèn fàcilment que sense una direcció única i sense la disciplina dels que hem de complir les disposicions d'aquesta direcció, no hi hagi ni organització ni coordinació ni ordre i, per consegüent, no serà pas possible assolir cap èxit definitiu ni en l'ordre bèl·lic ni en l'ordre econòmic. Aquesta disciplina voluntària que propugnava l'ex-conseller, no ha d'ésser el resultat d'un sacrifici, sinó el compliment d'un deure. Cal, doncs, acatar en absolut els manaments del govern legítim i posposar el nostre interès personal al bé general del poble.

Sobre la responsabilitat dels nostres actes, que és l'últim punt a comentar, va dir el conferenciant, que hi ha tres jutges que han de fallar els nostres actes i el nostre comportament; aquests jutges són: la nostra consciència, l'opinió pública i la història. El fall dels dos darrers està supeditat al fall del primer jutge, que és la nostra consciència. Si tothom és conscient dels seus actes, i per consegüent actua d'acord amb la seva consciència, el fall ens serà favorable i automàticament seran també favorables els falls de l'opinió pública i de la història. Ja sabem que la consciència marca els nostres actes cronomètricament i si deixem de complir la nostra obligació i els nostres deures, la consciència donarà immediatament el seu fall desfavorable a la nostra conducta. Siguem conscients, sincers i desinteressats en tots els ordres de la nostra vida, i el fall dels tres jutges serà de la nostra banda.

Per manca d'espai, no podem ésser més extensos en el nostre comentari. Hem de remarcar, però, que si el criteri de l'ex conseller d'Economia fos compartit per tots els afiliats, en trobaríem molt aviat els resultats. En Joan P. Fàbregas comprèn amb tota exactitud que quan els revolucionaris són al poder han de fer únicament la revolució constructiva i aquesta només es pot executar amb bona direcció i bona disciplina.

R. V.